

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА

Број: 010-01-00970/2011-01

Дана: 28.10.2011.године

Београд

Високи савет судства, у поступку преиспитивања одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности по приговору **А.В. из Крушевца**, у смислу одредбе члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) и члана 29 Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састав Високог савета судства о престанку судијске дужности,, на седници Високог савета судства дана 28.октобра 2011.године донео је следећу

О Д Л У К У

ОДБИЈА СЕ приговор **А.В. из Крушевца** изјављен против одлуке о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства број 119-05-384/2010-01 од 14.06.2010.године и одлука **ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

А.В. је до престанка судијске дужности обављала судијску дужност у Општинском суду у Крушевцу, а подноси пријаву за избор у Апелациони суд у Крагујевцу, Виши и Основни суд у Крушевцу.

Одлуком ВСС од 16.12.2009.године подносилац приговора није изабрана за судију у судове за које је поднела пријаву.

Против те одлуке изјављује уставну жалбу дана 15.01.2010.године, а из разлога

- Пропуштања да јој се достави обавештење о постојању разлога за сумњу у њену стручност, достојност и оспособљеност;
- Да јој се омогући увид у доказе како у погледу сумње у њену стручност, оспособљеност и достојност, тако и у погледу изабраних;
- Да јој се омогући да се изјасни о чињеницама и разлозима;
- Да јој се достави одлука са разлозима;
- Због пропуштања да јој се на изричит захтев доставе податци на којима је заснована одлука;

- Што су подаци који су коришћених приликом предузимања радњи проглашене службеном тајном, да су употребљавани податци о личности противно Уставу и закону, као и да му је давањем изјава у јавност повређено лично и професионално достојанство.

У погледу стручности и оспособљености истиче да је у имала испуњеност норме у 2006.години 60,14%, у 2007.години 88,92% и у 2008.години 95,30%, а да је у 2008.години имала 21,17% укинutih одлука, с тиме да је у 2005.години имала 12,13%.

Приговара процедури избора, елаборира питање сталности судијске функције, приговара саставу у којем је радио први сазив ВСС, независности Првог састава ВСС и појединих чланова, да је пропуштено да јој се достави обавештење о постојању сумње у стручност, оспособљеност и достојност, да јој је било ускраћено право на правично суђење.

Одлуком ВСС бр. 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009.године став I тачка 25 констатован је престанак судијске дужности са 31.12.2009.године.

Против те одлуке изјављује жалбу Уставном суду.

Одлуком ВСС бр.119-05-61/2010-01 од 14.06.2010.године којом је замењена одлука од 25.12.2009.године дати су разлози на основу којих је оборена претпоставка оспособљености у смислу одредбе члана 14 став 1 тачка 7 и 8 Одлуке о критеријумима и мерилима а у погледу времена израде одлука и поступања са старим предметима, па се у одлуци између осталог наводи:

„Разлози за сумњу су се образовали у погледу оспособљености обзиром да подносилац жалбе у периоду који је сагледаван у П предметима у којима је поступала није израдила одлуку у року који се може ценити као примерен рок имајући у виду рокове из Закона о парничном поступку.

У 2006.години да је имала 8 одлука израђени до 60 дана и 6 одлука преко 60 дана.

У 2007.години 7 одлука до 60 дана и 6 одлука преко 60 дана.

У 2008.години 2 одлуке до 60 дана.

Решавању старих предмета није дала приоритет у раду јер је у 2007.години на почетку извештајне године имала 81 стари предмет у раду а на крају те године је такође имала исти број старих предмета.“

На основу изнетог закључено је да није испунила услове прописане одредбама члана 45 став 2 и 3 Закона о судијама, па како није изабрана за судију престала јој је судијска дужност по сили закона дана 31.12.2009.године.

На ту одлуку изјавила је жалбу Уставном суду и доставља доказе.

Одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) прописано је да ће стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности судија из члана 101 став 1 Закона о судијама, у складу са критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности, које ће донети стални састав Високог савета судства, док је у ставу 3 прописано да жалбе, односно уставне жалбе се сматрају

приговорима на одлуку Високог савета судства, односно у смислу одредбе става 4 да о приговору одлучује стални састав Високог савета судства.

У смислу одредбе члана 5 став 1, 3, 4 и 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама, стални састав Високог савета судства је дана 23.05.2011.године донео Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, а у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 тих Правила је прописано да Високи савет судства утврђује чињенице да подносилац приговора не испуњава неки од критеријума, док чланом 8 Правила прописано је да је задатак Комисије Високог савета судства да спроведе поступак утврђивања чињеница и разговора са подносиоцем приговора, а које право је подносиоцу приговора гарантовано чланом 5 став 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Комисија Високог савета судства је спровела поступак утврђивања чињеница, подносилац приговора је и усмено пред Комисијом изложио своје наводе на рочишту одржаном дана 19.09.2011.године, па је Комисија на основу Извештај о раду Т2 и Т1 обрасца Општинског суда у Крушевцу, Извешај Основног суда у Крушевцу III Су 21/11 од 07.09.2011.године, доказа достављених од стране подносиоца приговора, навода подносиоца приговора утврдила чињенице на основу којих је Високи савет судства одлучио о приговору.

У изјави пред Комисијом Високог савета судства подносилац приговора остаје код датих навода и разлога у изјављеним правним лековима, а сматра да је образложена одлука заснована на погрешном и непотпуно утврђеном чињеничном стању. Наводи да јој је одлуком стављено на терет да није израдила 29 одлука у року за три године, а да је по прибављеном извештају суда утврђено да то износи 27 одлука и да постоје разлике између извештаја и стварног стања. Применом Правила она и критеријум оспособљености испуњава јер је по броју одлука испод просека суда и то знатно. У погледу испуњености норме указује да је у 2006.години остварила у делу чисте парнице 87% норме али да јој није урачунат и рад у Ипв већу, као и да је радила као испомоћ у радним споровима и да би имала остварење норме од 93%, али да и без обзира на то има најбољи или други резултат по остварењу норме у суду. Указује да је у посматраном периоду израдила 809 одлука до 30 дана, а према извештају 17 одлука до 60 дана и 12 након 60 дана сада по извештају суда 10, па да је то најбољи резултат не само у Општинском него и у Окружном суду у Крушевцу. Врши поређење са резултатима других судија. Указује да је просек суда у 2006.години био 53 одлуке а да је она имала 14, као и да је у 2007.години просек био 27 а она је имала 13 одлука, док у 2008.години имала 2 одлуке а одељење у просеку 19. Поред тога указује и на одређене субјективне разлоге, тешку операцију којој је била подвргнута, да је 2007.години син имао тежак прелом и да је због тога одсуствовала са посла ради његовог лечења, да јој је и дактилограф имао професионалну болест, а да је она због тога одлуке израђивала код куће, да је кабинет делила са још једном колегиницом, и други разлози. У погледу решавања старих предмета указује да је овај податак посматран изоловано а да није утврђено колико је решила старих предмета, односно да је решила 2007.године 64 старих предмета, а да је просек одељења у погледу решених старих предмета био 58,18 па да је по томе боље од просека одељења, потом да је просек нерешених старих предмета у тој години износио 89 а да је она имала 81 нерешени стари предмет. Поред тога напомиње да није узето у обзир да је она предмете решавала већим делом пресудом и 54,71%, док је просек одељења био 45,29% па је и по том мерилу боља од одељења.

Комисија је утврдила следеће чињенице:

У посматраном периоду 2006.-2008.године подносилац приговора је вршило судијску дужност у Општинском суду у Крушевцу и према извештају суда остварила је следеће резултате:

2006.године

П предмета у раду 422 од тога пренитих старих 125, укупно решено 217 од тога 217 од тога 99 пресудом и 61 стари предмет остварење норме 60,14%, 8 одлука до 60 дана и 6 преко 60 дана, 18 ожалбених 16 потврђених и 2 укинута или 11,1%

2007.године

П предмета у раду 535 од тога пренитих старих 81, укупно решено 281 од тога 167 пресудом и 64 стари предмет, нерешених старих 81, остварење норме 88,92%, 7 одлука до 60 дана и 6 преко 60 дана, 56 ожалбених 46 потврђених и 10 укинутих или 17,9%,

2008.године

П предмета у раду 563 од тога пренитих старих 81, укупно решено 311 од тога 194 пресудом и 43 стара предмета остварење норме 95,30%, 2 одлука до 60 дана, 29 ожалбених 19 потврђених и 10 укинутих или 34,5%

Према збирним Т2 обрским се утврђује да је подносилац приговора била испод просека одељења у погледу времена израде одлука.

Према извештају суда одлуке израђене након рока од 60 дана су:

У 2006.години имала је одлука израђених након рока од 60 дана укупно 1 одлука а најдужи рок израде одлуке био је у предмету П.3118/04 расправа закључена 20.03.2006.године одлука експедована 24.05.2006.године време израде одлуке 64 дана.

У 2007.години имала је одлука израђених након рока од 60 дана укупно 6 одлука а најдужи рок израде одлуке био је у предмету П.3650/04 расправа закључена 22.03.2007.године одлука експедована 03.07.2007.године време израде одлуке 103 дана.

У 2006.години имала је одлука израђених након рока од 60 дана укупно 3 одлука а најдужи рок израде одлуке био је у предмету П.118/08 расправа закључена 27.08.2008.године одлука експедована 24.11.2008.године време израде одлуке 89 дана.

Високи савет судства је приликом одлучивања о приговору пошао од постојања сумње у испуњеност критеријума оспособљености, потом од чињеница утврђених од стране Комисије, а које се односе испуњеност критеријума оспособљености.

Сумња у испуњеност критеријума оспособљености заснована је на основу одлуке првог састава Високог савета судства који је својом одлуком дао разлоге због којих постоји ова сумња, па је утврђивањем чињеница у вези навода из побијане одлуке, у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 Правила Високи савет утврдио да подносилац приговора не испуњава критеријум оспособљености, а из следећих разлога:

Одредбом члана 6 Правила прописано је да подносилац приговора испуњава критеријум оспособљености уколико је у 2006., 2007. и 2008.години испунио оријентациону норму која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности или просека одељења, и уколико у истом периоду није имао груба негативна одступања у

односу на најмање један од следећих мерила, па тако се наводи одлука израђених по истеку 30 дана након пресуђења у односу на просек одељења у којем је радио.

Подносилац приговора је у свим годинама у посматраном периоду имала у току 2006. и 2008. године задовољавајући квалитет у раду, док је у 2008. години имала укинutih одлука знатно изнад максимума прописаних Мерилима, па и изнад просека суда.

Подносилац приговора нити у једној години није имала остварење оријентационе норме односно у 2006. години 60,14%, у 2007. години 88,92% те у 2009. години 95,30%. При том констатује да је подносилац приговора решавала и у свакој години старе предмете, односно да је у 2006. години имала решених 43 стара предмета, у 2007. години 81 стари предмет, те у 2008. години 61 решен стари предмет, али стоји и чињеница да је на почетку 2006. године подносилац приговора имала пренетих старих предмета 81 а на крају 2008. године остао нерешен 81 стари предмет. Тиме подносилац приговора није показала ефикасност у раду, односно ефикасну примену правничких знања која се у оквиру оспособљености очекује од судије.

У погледу сумње у испуњеност критеријума оспособљености је чињеница великог броја неблаговремено израђених одлука. У свим посматраним годинама подносилац приговора је имала знатан број одлука израђених након законом прописаог рока, а што сходно члану 16 Мерила за оцену минимума успешности представља мерило за оцену савесности рада судије. Такође овај основ представља сумњу у испуњеност критеријума прописаног чланом 14 став 1 тачка 7 Одлуке о критеријумима и мерилима, односно чланом 6 став 2 алинеја 1 Правила, да судија не испуњава критеријум оспособљености. Подносилац приговора је бројем израда одлука испод просека одељења, и то знатно и грубо, а овај број предмета израђених након законом прописаног рока указује али и тај број указује на несавесно и неоспособљено поступање подносиоца приговора, што представља основ да би у смислу одредбе члана 45 Закона о судијама био изабран за судију.

Дакле укупно посматравши испуњеност критеријума оспособљености, дакле и кроз остварење оријентационе норме, кроз рад на старим предметима, те благовремено израду одлука, а имајући у виду да подносилац приговора није и у свим годинама имала задовољавајући квалитет рада, налази се да је основано одлуком првог састава Високог савета судства оборена претпоставка оспособљености.

Разлози које је подносилац приговора изнела у приговору и својој изјави нису такви да би исти могли оправдати овакво поступање подносиоца приговора. Разлози јесу субјективне природе и они могу бити схваћени као чињеница која утиче на рад судије, али и поред тога, имајући у виду друштвену одговорност вршења судијске дужности, судија је у обавези да све субјективне тешкоће превазиђе и судијску дужност врши савесно. Али чак и када би се прихватили овакви разлози у 2006. години они су неприхватљиви за поступање у 2007. и 2008. години.

На основу свих изнетих чињеница и разлога Високи савет судства је нашао да се неосновано приговором побија одлука о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства, те да је услед неиспуњености услова прописаних одредбом члана 45 Закона о судијама, те чињеници да је основано оборена претпоставка оспособљености, да је имало места примени одредаба члана 101 став 1 Закона о судијама а на основу које је подносиоцу приговора престала судијска дужност са 31.12.2009. године, па је приговор одбијен и одлука потврђена усмислу одредбе члана 29

Правила у вези са одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011.године.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ

Против ове одлуке може се у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке изјавити жалба Уставном суду. Жалба се изјављује путем Високог савета судства.

ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА

Мирјана Ивић

Доставна наредба

1. Подносиоцу приговора
2. Архиву ВСС